

FORORD TIL FOTOBOK OM GAMLE TING

Den som er ivrig med fotoapparat, vet hva resultatet blir – mange fine bilder og noen mindre bra, fyller til slutt skuffer og skap! Da snakker jeg om framkalte papirbilder, som har vært min måte i alle år.

Jeg bestemte meg for å ta en liten opprydding av bildene – som bare lå der og ikke var til glede hverken for meg selv eller andre.

Oppmerksomheten falt på en gruppe med motiv fra «gamle dager.» Det at disse bildene er fra Hitra, er vel fordi jeg har min tilhørighet der. Men som overalt ellers, finnes alt dette velbrukte og værslitte, som vekker mange assosiasjoner.

Bildene ble sortert i 14 tema, som i 2008 ble trykket i plakatform. Og minner fra før i tida, som kom underveis – ble til dikt.

Plakatene har vært på et par utstillinger og får kommentarer som: «Verdifulle 'blikk' å ta vare på», «Meget vakkert, rustikt og kreativt» og «Artig gjensyn med ei god varm og levende fortid» skrives. Da blir jeg kjempeglad.

For å få sett bilder – og hørt dikt samla, fikk jeg hjelp til å lage en DVD. Det var masse jobb, og resultatet ble godt mottatt. Men en DVD kan ikke nå alle, derfor har ei bok opptatt hodet mitt ei stund. Ei bok får en annen bruksmåte – og slik ble «Fra før i tida – te no» til.

Boka kom først ut i 2009, som var et kulturminneår. I dette året ble alle oppfordra til å ta vare på historien og til å se det vakre i det som har vært.

Målgruppa for denne boka er kanskje de godt voksne, men er også absolutt for folk i alle aldre.

På en fotorunde på Hitra i 2008 var jeg uheldig – ble liggende i fjæra med brukket fot!

Gudskjelov hadde jeg mobil og fikk gitt beskjed til min trofaste skysskar, både til lands og til sjøs – mannen min.

Han varsla lege og jeg ble ganske snart plukka opp av Sea King-helikopteret og frakta fort og greit til sykehus i Trondheim.

For å sammenligne denne hendelsen, tilbake i tid, til 1936.

Jeg var 14 dager gammel da mamma ble syk og måtte hurtigst mulig til sykehus. Det var dårlig med rutebåt fra Hitra den gangen. Eneste utvei var å få kontakt med nordgående båter i leia. En i bygda som hadde telefon, fikk gitt beskjed til Hurtigruta som var på vei fra Kristiansund. Den ville stoppe midtveis til Trondheim for å ta med pasienten. Mor

og baby i sykekurv ble frakta – først med hest og vogn og etterpå i småbåt, ut på fjorden, for å møte hurtigruta. Et gammelt seil ble heist ned – og opp igjen med de to i kurva! Så gikk turen til Trondheim.

Begge historiene endte godt, men snakk om to verdener, i forhold til, med hensyn til hurtig hjelp. Mange forbedringer skjer i årenes løp, mens andre ting igjen kan være vanskelig å godta.

En stor takk vil jeg gi til familie, venner og alle som har gitt meg råd og støtte i prosessen med å lage denne boka.

Håper den vil gi gode tilbakeblikk – i minner som du også har.

Kari Abelone Mobeck 2009